

Bruselj, 28. februar 2019
(OR. en)

6946/19

**Medinstitucionalna zadeva:
2018/0107(COD)**

JAI 226
COPEN 80
CYBER 62
ENFOPOL 105
DROIPEN 28
JAIEX 31
DAPIX 82
EJUSTICE 32
MI 209
TELECOM 98
DATAPROTECT 66
CODEC 557

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Svet
Št. predh. dok.:	6284/19
Št. dok. Kom.:	8115/18
Zadeva:	Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi harmoniziranih pravil o imenovanju pravnih zastopnikov za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih – splošni pristop

UVOD

1. Komisija je 17. aprila 2018 sprejela ter Svetu in Evropskemu parlamentu posredovala navedeni predlog, katerega pravni podlagi sta člena 53 in 62 PDEU. Osnutek direktive je namenjen odpravi tveganja razhajajočih se nacionalnih pristopov glede dokazov v kazenskih postopkih, saj določa pravila za imenovanje pravnih zastopnikov ponudnikov storitev.

2. Namen predloga je harmonizirati različne nacionalne pristope, ki trenutno vključujejo zatrdjevanje nacionalne pristojnosti za ponudnika storitev na podlagi njegovega sedeža, kraja, kjer ponuja storitve, ali lokacije njegovih podatkov; razširitev pristojnosti za izvrševanje (ekstrateritorialnost) ali zahtevo, da se za določeno državo članico za nekatere ponudnike storitev imenuje posebni zastopnik.
3. Pravni zastopnik bi moral prebivati ali biti ustanovljen v eni od držav članic, v kateri ima ponudnik storitev poslovno enoto ali ponuja storitve, njegove obveznosti pa so strogo omejene na prejemanje in izpolnjevanje odločb in nalogov, ki jih izdajajo pristojni organi držav članic, ter je lahko predmet izvršilnega postopka.
4. Evropski svet¹ je 18. oktobra 2018 pozval, naj se najdejo rešitve za zagotovitev hitrega in učinkovitega čezmejnega dostopa do elektronskih dokazov, kar bi omogočilo učinkovit boj proti terorizmu ter drugim hudim kaznivim dejanjem in organiziranemu kriminalu na ravni EU ter na mednarodni ravni. Poudaril je, da bi bilo treba do konca zakonodajnega obdobja doseči dogovor glede predlogov Komisije o elektronskih dokazih.
5. V Evropskem parlamentu je bila za poročevalko 24. maja 2018 imenovana Birgit Sippel (LIBE, S&D). Odbor LIBE je o predlogu razpravljal 11. junija 2018 ter organiziral več sestankov in predstavitev, tudi javno predstavitev 27. novembra 2018. Za sprejetje poročila ni bil določen rok.
6. Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel 12. julija 2018².

II. DELO V OKVIRU SVETA

7. Komisija je ta predlog 27. aprila 2018 predstavila Delovni skupini COPEN, ki je nato na sejah 7. in 8. maja 2018 preučila posamezne člene osnutka direktive in izmenjala mnenja o oceni učinka. Tako ocena učinka kot predlog sta na splošno naletela na pozitiven odziv delegacij.

¹ Dok. EUCO 13/18, točka 9.

² Dok. 11533/18.

8. Razprave so bile osredotočene zlasti na merila za izbor, ki jih je Komisija predlagala za imenovanje pravnega zastopnika v Uniji s strani ponudnika storitev, in sicer za prejemanje, izpolnjevanje in izvrševanje odločb in nalogov, ki jih izdajajo pristojni organi držav članic, ter na sankcije za neizpolnitev obveznosti na podlagi direktive.
9. Delovna skupina je predlog preučevala med bolgarskim, avstrijskim in romunskim predsedovanjem. Organiziranih je bilo šest sej, na katerih so bile pripravljene tri revidirane različice predloga direktive. Rezultat teh razprav in pisnih prispevkov delegacij, pa tudi njihovih pridržkov k besedilu, je revidirani kompromisni predlog predsedstva, ki je v prilogi. Uvodne izjave so bile prilagojene, da odražajo spremembe v vsebinskih določbah. Vse spremembe v primerjavi s predlogom Komisije so označene s **krepkim tiskom** (novo besedilo) ali z [...] (črtano besedilo).
10. Razprave so se zaključile 18. februarja 2019, da bi priloženo kompromisno besedilo predložili Svetu za pravosodje in notranje zadeve, ki naj bi na prihodnjem zasedanju 7. in 8. marca 2019 sprejel splošni pristop.

III. SKLEPNA UGOTOVITEV

11. Besedilo, kot je navedeno v prilogi, odraža prizadevanja predsedstva in držav članic za doseg kompromisa.
12. Odbor stalnih predstavnikov je na seji 27. februarja dosegel dogovor o kompromisnem besedilu predsedstva, ki je priloženo temu dopisu, s samo eno tehnično spremembo, ki jo je predlagala češka delegacija.
13. Svet naj se zato dogovori o splošnem pristopu glede tega besedila, ki bo podlaga za pogajanja z Evropskim parlamentom v okviru rednega zakonodajnega postopka (člen 294 PDEU).

Predlog

DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o določitvi harmoniziranih pravil o imenovanju pravnih zastopnikov za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 53 in 62 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora³,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Omrežne storitve se lahko načeloma zagotavljajo od koder koli in ne zahtevajo fizične infrastrukture, korporativne prisotnosti ali osebja v državi, kjer se storitve ponujajo, ali na samem notranjem trgu. Zato je včasih težko uporabljati in izvrševati obveznosti iz nacionalne zakonodaje in zakonodaje Unije, ki se uporabljata za zadevne ponudnike storitev, zlasti obveznost izpolnitve naloga ali odločbe, ki ju izda pravosodni organ. To zlasti velja v kazenskem pravu, v katerem se organi držav članic srečujejo s težavami z vročitvijo, zagotovitvijo izpolnitve in izvrševanjem svojih odločb, zlasti kadar se zadevne storitve zagotavljajo iz drugih držav.

³ UL C , , str. .

- (2) V teh okoliščinah so države članice sprejele številne različne ukrepe za učinkovitejšo uporabo in izvrševanje svoje zakonodaje. To vključuje ukrepe za obračanje na ponudnike storitev z namenom pridobitve elektronskih dokazov, ki so pomembni za kazenski postopek.
- (3) V ta namen so nekatere države članice sprejele ali nameravajo sprejeti zakonodajo, s katero je določeno obvezno pravno zastopanje na njihovem ozemlju za številne ponudnike storitev, ki ponujajo storitve na navedenem ozemlju. Take zahteve ustvarjajo ovire za svobodno opravljanje storitev na notranjem trgu.
- (4) Če ne bo pristopa, veljavnega na ravni celotne Unije, obstaja precejšnje tveganje, da bodo druge države članice obstoječe pomanjkljivosti v zvezi z zbiranjem dokazov v kazenskih postopkih poskušale odpraviti z določitvijo različnih nacionalnih obveznosti. S tem bodo nedvomno ustvarjene dodatne ovire za svobodno opravljanje storitev na notranjem trgu.
- (5) V sedanjih okoliščinah se s posledično pravno negotovostjo srečujejo tako ponudniki storitev kot tudi nacionalni organi. Za ponudnike storitev, ki imajo poslovne enote ali ponujajo storitve v različnih državah članicah, so določene različne in včasih tudi nasprotujoče si obveznosti, poleg tega pa v primeru kršitev zanje veljajo tudi različni sistemi sankcij. Ta razhajanja v okviru kazenskega postopka se bodo verjetno še povečala zaradi vse večjega pomena komunikacijskih storitev in storitev informacijske družbe v našem vsakodnevnem življenju in družbah. Navedeno ne pomeni samo ovire za pravilno delovanje notranjega trga, ampak povzroča tudi težave za vzpostavitev in pravilno delovanje območja svobode, varnosti in pravice v Uniji.

- (6) Da bi Unija preprečila tako razdrobljenost in zagotovila, da za podjetja, dejavna na notranjem trgu, veljajo enake ali podobne obveznosti, je sprejela številne pravne akte na povezanih področjih, kot je varstvo podatkov⁴. Za zvišanje ravni varstva za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, je s pravili splošne uredbe o varstvu podatkov⁵ določeno, da morajo upravljavci ali obdelovalci, ki nimajo sedeža v Uniji, vendar ponujajo blago ali storitve posameznikom v Uniji ali spremljajo njihovo vedenje, če njihovo vedenje poteka v Uniji, določiti pravnega predstavnika v Uniji, razen če je obdelava občasna, ne vključuje obsežne obdelave posebnih vrst osebnih podatkov ali obdelave osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški ter ob upoštevanju njene narave, okoliščin, obsega in namenov ni verjetno, da bi pomenila tveganje za pravice in svoboščine fizičnih oseb, ali če je upravljavec javni organ ali telo.
- (7) Z določitvijo harmoniziranih pravil o pravnem zastopanju nekaterih ponudnikov storitev v Uniji za prejemanje, izpolnjevanje in izvrševanje odločb, ki jih pristojni organi v državah članicah izdajo za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih, bi morale biti obstoječe ovire za svobodno opravljanje storitev odstranjene, prav tako pa bi se moralo preprečiti prihodnje uvajanje razhajajočih se nacionalnih pristopov v zvezi s tem. Vzpostaviti bi bilo treba enake konkurenčne pogoje za ponudnike storitev. **To ne bi smelo vplivati na obveznosti ponudnikov storitev, ki izhajajo iz drugih zakonodajnih aktov EU.** Poleg tega bi bilo treba olajšati učinkovitejše izvajanje kazenskega pregona na skupnem območju svobode, varnosti in pravice.

⁴ [Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES](#) z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31); [Uredba \(EU\) 2016/679](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1); [Direktiva 2002/58/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

⁵ [Uredba \(EU\) 2016/679](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

(8) Zadevni pravni zastopnik bi moral delovati kot naslovník nacionalnih nalogov in odločb ter nalogov in odločb v skladu s pravnimi instrumenti Unije, [...] **ki spadajo na področje uporabe poglavja 4 naslova V Pogodbe o delovanju Evropske unije za zbiranje dokazov v kazenskih zadevah, tudi kadar se ti nalogi in odločbe posredujejo v obliki potrdila.** To vključuje instrumente, ki omogočajo neposredno vročanje nalogov ponudniku storitev **ali njegovemu pravnemu zastopniku v čezmejnih primerih, kot je [Uredba o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah (v nadaljnjem besedilu: uredba)⁶], in druge instrumente [...]** za pravosodno sodelovanje, ki **se uporabljajo med državami članicami, zlasti tiste, ki spadajo na področje uporabe [...]** poglavja 4 naslova V, **kot sta direktiva o evropskem preiskovalnem nalogu⁷ in Konvencija o medsebojni pravni pomoči iz leta 2000⁸.** Uporaba pravnega zastopnika bi morala biti skladna s postopki, določenimi v instrumentih in zakonodaji, ki se uporabljajo za sodne postopke. Pristojni organi države članice, v kateri pravni zastopnik prebiva ali je ustanovljen, bi morali ravnati v skladu z vlogo, ki je zanje določena v ustreznem instrumentu, če in kadar je predvideno njihovo sodelovanje.

⁶ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah.

⁷ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah, UL L 130, 1.5.2014, str. 1.

⁸ Akt Sveta z dne 29. maja 2000, ki na podlagi člena 34 Pogodbe o Evropski uniji vzpostavlja Konvencijo o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije (UL C 197, 12.7.2000, str. 1) in njen Protokol (UL C 326, 21.11.2001, str. 2).

- (9) Države članice zagotovijo, da morajo **ponudniki storitev** pravnega zastopnika imenovati [...] **do [6 mesecev od roka za prenos te direktive]** ali od trenutka, ko začnejo ponudniki storitev ponujati storitve v Uniji, za tiste ponudnike storitev, ki bodo storitve začeli ponujati po **[6 mesecev od roka za prenos te direktive]**.
- (10) Obveznost imenovanja pravnega zastopnika bi morala veljati za ponudnike storitev, ki ponujajo storitve v Uniji, kar pomeni v eni ali več državah članicah. Primeri, v katerih ima ponudnik storitev poslovno enoto na ozemlju države članice in storitve ponuja izključno na ozemlju navedene države članice, ne bi smeli biti zajeti s to direktivo.
- (11) Ne glede na imenovanje pravnega zastopnika bi morale imeti države članice možnost, da se še naprej obračajo na ponudnike storitev s poslovno enoto na njihovem ozemlju, bodisi v povsem nacionalnih primerih bodisi po prejemu zahteve za pomoč na podlagi instrumentov o medsebojni pravni pomoči in vzajemnem priznavanju v kazenskih zadevah. **Prav tako bi bilo treba državam članicam omogočiti, da se še naprej obračajo na države članice, v katerih imajo ponudniki storitev poslovno enoto, na podlagi instrumentov, ki spadajo na področje uporabe poglavja 4 naslova V, kot sta direktiva o evropskem preiskovalnem nalogu in Konvencija o medsebojni pravni pomoči iz leta 2000.**
- (12) Za določitev, ali ponudnik storitev ponuja storitve v Uniji, je treba oceniti, ali ponudnik storitev pravnim ali fizičnim osebam v Uniji omogoča uporabo svojih storitev. Vendar pa zgolj dostopnost spletnega vmesnika (npr. dostopnost spletišča ponudnika storitev ali njegovega posrednika oziroma dostopnost elektronskega naslova in drugih kontaktnih podatkov), gledano ločeno, ne bi smela biti zadosten razlog za uporabo te direktive.

- (13) Upoštevati bi bilo treba tudi pomembno povezavo z Unijo, da se opredeli področje uporabe te direktive. Domnevati bi bilo treba, da taka pomembna povezava z Unijo obstaja, kadar ima ponudnik storitev poslovno enoto v Uniji. Če ponudnik storitev nima take poslovne enote, bi bilo treba merilo pomembne povezave [...] **utemeljiti na posebnih vsebinskih merilih, kot je** znatno število uporabnikov v eni ali več državah članicah ali ciljno usmerjanje dejavnosti v eno ali več držav članic. Ciljno usmerjanje dejavnosti v eno ali več držav članic se lahko ugotovi na podlagi vseh upoštevanih okoliščin, vključno z dejavniki, kot je uporaba jezika ali denarne valute, ki se v navedeni državi članici na splošno uporablja, ali možnost naročila blaga ali storitev. O ciljnem usmerjanju dejavnosti v posamezno državo članico je mogoče sklepati tudi iz razpoložljivosti aplikacije v zadevni nacionalni trgovini z aplikacijami, iz lokalnega oglaševanja ali oglaševanja v jeziku, ki se uporablja v navedeni državi članici, ali iz vzdrževanja odnosov s strankami, na primer z zagotavljanjem storitev za pomoč strankam v jeziku, ki se na splošno uporablja v navedeni državi članici. O pomembni povezavi je mogoče sklepati tudi, kadar ponudnik storitev svoje dejavnosti usmeri v eno ali več držav članic, kot je opredeljeno v členu 17(1)(c) Uredbe (EU) št. 1215/2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah. Po drugi strani pa zagotavljanja storitve zgolj zaradi upoštevanja prepovedi diskriminacije iz Uredbe (EU) 2018/302⁹ ni mogoče samo iz tega razloga šteti za usmerjanje ali ciljno usmerjanje dejavnosti na posamezno območje v Uniji. Enaki razmisleki bi se morali uporabljati pri določitvi, ali ponudnik storitev ponuja storitve v državi članici.

⁹ [Uredba \(EU\) 2018/302](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2018 o naslovitvi neupravičenega geografskega blokiranja in drugih oblik diskriminacije na podlagi državljanstva, kraja prebivališča ali kraja sedeža strank na notranjem trgu ter o spremembi uredb (ES) št. 2006/2004 in (EU) 2017/2394 ter Direktive 2009/22/ES (UL L 601, 2.3.2018, str. 1).

(14) Ponudniki storitev, ki morajo imenovati pravnega zastopnika, bi morali imeti možnost, da za to izberejo obstoječo poslovno enoto v državi članici, naj bo to korporativni organ ali podružnica, agencija, urad ali glavni sedež, pa tudi možnost, da imenujejo več pravnih zastopnikov. **Ta pravni zastopnik bi lahko bil tudi tretja oseba, ki bi lahko hkrati zastopala več ponudnikov storitev, zlasti mala in srednja podjetja.** Vendar pa korporativna skupina ne bi smela biti prisiljena, da imenuje več zastopnikov, enega za vsako podjetje v skupini, **ampak lahko imenuje enega pravnega zastopnika za skupino.** V odnosih med državami članicami pri zbiranju dokazov v kazenskih postopkih se uporabljajo različni instrumenti, [...] **ki spadajo** na področje uporabe poglavja 4 naslova V Pogodbe o delovanju Evropske unije. Zaradi te „spremenljive geometrije“, ki obstaja na skupnem področju kazenskega prava, je treba zagotoviti, da se z Direktivo ne olajšuje ustvarjanje nadaljnjih razlik ali ovir za opravljanje storitev na notranjem trgu, s tem da se ponudnikom storitev, ki ponujajo storitve na svojem ozemlju, omogoči, da imenujejo pravne zastopnike v državah članicah, ki ne sodelujejo v zadevnih pravnih instrumentih, zaradi česar težava ne bi bila rešena. Zato bi moral biti vsaj en zastopnik imenovan v državi članici, ki sodeluje v ustreznih pravnih instrumentih Unije, da se prepreči tveganje zmanjšanja učinkovitosti imenovanja, določenega v tej direktivi, in da se izkoristijo sinergije obstoja pravnega zastopnika za prejemanje, izpolnjevanje in izvrševanje odločb in nalogov, izdanih v okviru zbiranja dokazov v kazenskem postopku, tudi na podlagi [Uredbe], **direktive o evropskem preiskovalnem nalogu** ali Konvencije o medsebojni pravni pomoči iz leta 2000. Poleg tega se z imenovanjem pravnega zastopnika, ki se lahko uporabi tudi za zagotovitev izpolnjevanja nacionalnih pravnih obveznosti, izkoristijo sinergije razpolaganja z jasno točko dostopa, prek katere se je mogoče obrniti na ponudnike storitev za namene zbiranja dokazov v kazenskih zadevah.

- (15) Načeloma bi moralo biti ponudnikom storitev omogočeno, da se svobodno odločijo, v kateri državi članici bodo imenovali svojega pravnega zastopnika, države članice pa ne smejo omejiti te svobodne izbire, na primer z naložitvijo obveznosti, da imenujejo pravnega zastopnika na njihovem ozemlju. Vendar pa Direktiva vsebuje tudi nekatere omejitve v zvezi s to svobodno izbiro ponudnikov storitev, zlasti da bi moral biti pravni zastopnik ustanovljen v državi članici, kjer ponudnik storitev opravlja storitve ali ima poslovno enoto, pa tudi obveznost imenovanja pravnega zastopnika v eni od držav članic, ki sodelujejo v instrumentih pravosodnega sodelovanja, [...] **ki spadajo na področje uporabe naslova V Pogodbe. Zgolj imenovanje pravnega zastopnika se ne bi smelo šteti za ustanovitev poslovne enote ponudnika storitev.**
- (16) Ponudniki storitev, ki so najpomembnejši za zbiranje dokazov v kazenskih postopkih, so ponudniki elektronskih komunikacijskih storitev in posebni ponudniki storitev informacijske družbe, ki omogočajo interakcijo med uporabniki. Zato bi morala ta direktiva zajemati obe skupini. Ponudniki elektronskih komunikacijskih storitev so opredeljeni v predlogu direktive o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah. Te storitve zajemajo medosebno komunikacijo, kot je govor po IP, takojšnje sporočanje in storitve elektronske pošte. **Ta direktiva bi se morala uporabljati tudi za druge [...] ponudnike storitev informacijske družbe v smislu Direktive (EU) 2015/1535, ki [...] se ne štejejo za ponudnike elektronskih komunikacijskih storitev, vendar svojim uporabnikom zagotavljajo možnost medsebojnega komuniciranja ali jim ponujajo storitve, ki jih je mogoče uporabljati za obdelavo ali hrambo podatkov v njihovem imenu. To bi moralo biti v skladu s pogoji iz Budimpeške konvencije o kibernetiki kriminaliteti. Obdelavo podatkov bi bilo treba razumeti v tehničnem smislu kot ustvarjanje ali prirejanje podatkov, tj. tehnične postopke za proizvodnjo ali spreminjanje podatkov s pomočjo računalniške zmogljivosti za obdelovanje podatkov.**

Kategorije ponudnikov storitev, ki jih to vključuje, so na primer spletne tržnice, [...] ki potrošnikom [...] in podjetjem zagotavljajo možnost medsebojnega komuniciranja, ter druge storitve gostovanja, vključno s tistimi, pri katerih se storitev zagotavlja prek računalništva v oblaku, pa tudi platforme za spletne igre in spletno igralništvo. Kadar ponudnik storitev informacijske družbe svojim uporabnikom ne zagotavlja možnosti medsebojnega komuniciranja, temveč le komuniciranje s ponudnikom storitev, ali ne zagotavlja možnosti za obdelavo ali hrambo podatkov ali kadar možnost hrambe/obdelave podatkov ni bistveni del storitve, ki se zagotavlja uporabnikom, kot v primeru pravnih, arhitekturnih, inženirskih in računovodskih storitev, ki se zagotavljajo na daljavo prek spleta, to ne spada v okvir opredelitve, tudi če spada v okvir opredelitve storitev informacijske družbe v skladu z Direktivo (EU) 2015/1535. [...]

- (17) Ponudniki storitev internetne infrastrukture, povezanih z dodeljevanjem imen in števil, kot so regulatorji in registri domenskih imen ter ponudniki zasebnih in posredniških storitev ali regionalni internetni registri za naslove internetnih protokolov (IP), so zlasti pomembni pri identifikaciji akterjev, ki se skrivajo za zlonamernimi ali kompromitiranimi spletišči. Ti imajo podatke, ki so zlasti pomembni v kazenskih preiskavah, saj omogočajo identifikacijo posameznika ali subjekta za spletiščem, ki se uporablja za izvajanje kaznive dejavnosti, ali žrtve kaznive dejavnosti v primeru kompromitiranega spletišča, ki so ga ugrabili storilci kaznivih dejanj.

- (18) Pravni zastopnik bi moral biti sposoben izpolniti odločbe in naloge, ki so jih nanj naslovili organi držav članic, v imenu ponudnika storitev, ki bi moral sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev tega rezultata, vključno z zadostnimi viri in pooblastili. Neobstoj takih ukrepov ali njihove pomanjkljivosti ne bi smeli biti podlaga za utemeljitev neizpolnitve odločb ali nalogov, ki spadajo na področje uporabe te direktive, in sicer niti za ponudnika storitev niti za njegovega pravnega zastopnika. **Prav tako ponudniki storitev ne bi smeli imeti možnosti, da se razbremenijo krivde zaradi manjkajočega ali neučinkovitega notranjega postopka, saj so odgovorni za zagotovitev potrebnih virov in pooblastil za zagotovitev izpolnjevanja nalogov in nacionalnih odločb. Prav tako pravni zastopnik ne bi smel imeti možnosti, da se razbremeni krivde na primer s trditvijo, da ni pooblaščen za dajanje podatkov. Ponudnik storitev in njegov pravni zastopnik oziroma pravni zastopniki morajo ohraniti možnost, da si medsebojno porazdelijo naloge v zvezi z identifikacijo zahtevanih dokazov in dostopom do njih, v kolikor so izpolnjene odločbe in nalogi, ki so nanje naslovljeni.**
- (19) (19) Ponudniki storitev bi morali državo članico, v kateri pravni zastopnik prebiva ali je ustanovljen, obvestiti o identiteti in kontaktnih podatkih svojega pravnega zastopnika ter o povezanih spremembah in posodobitvah podatkov. Obvestilo bi moralo vsebovati tudi informacije o jezikih, v katerih se je mogoče obrniti na pravnega zastopnika in ki bi morali vključevati [...] enega **ali več** uradnih jezikov **v skladu z nacionalnim pravom** države članice, v kateri pravni zastopnik prebiva ali je ustanovljen, vendar lahko vključujejo druge uradne jezike Unije, kot je jezik njegovega sedeža.

Kadar ponudnik storitev imenuje več kot enega pravnega zastopnika, lahko sporoči tudi razmisleke za določitev, na katerega od njih bi se bilo treba obrniti. Te razmisleke [...] bi bilo treba upoštevati, razen [...] **če pristojni organi v posameznih primerih [...] menijo, da je treba od teh razmislekov odstopati, npr. če pravni zastopnik ni na voljo ali ne želi sodelovati. Če pristojni organi izjemoma odstopajo od teh razmislekov, bi se morali obrniti le na pravnega zastopnika, ustanovljenega v državi članici, ki sodeluje v zadevnem instrumentu.** [...] Države članice bi morale [...] ustrezne informacije za svojo državo objaviti [...] **in posodabljati na posebni spletni strani [...] Evropske pravosodne mreže v kazenskih zadevah,** da bi olajšale usklajevanje med državami članicami in uporabo pravnega zastopnika s strani organov druge države članice. **Podatki se lahko naprej razširjajo, da bi se olajšal dostop pristojnih organov do teh podatkov, na primer prek posebnih intranetnih strani ali forumov in platform.**

(20) **V primeru, da ponudnik storitev krši svoje [...] obveznosti, tj. da ne imenuje pravnega zastopnika, pravnemu zastopniku ne zagotovi potrebnih pooblastil in virov za izpolnjevanje odločb in nalogov, ne vzpostavi ustreznih postopkov in ne sporoči [...] s tem povezanih informacij, bi se morale uporabiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije. Za ponudnika storitev in pravnega zastopnika bi se morale uporabiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije, če pravni zastopnik sistemsko krši obveznost sodelovanja s pristojnimi organi pri prejemanju odločb in nalogov. Države članice bi morale zagotoviti, da sta lahko tako imenovani pravni zastopnik kot ponudnik storitev solidarno odgovorna za neizpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz veljavnega pravnega okvira, pri prejemanju odločb in nalogov. Solidarna odgovornost pomeni, da sta lahko bodisi pravni zastopnik bodisi ponudnik storitev sankcionirana, če kateri koli od njiju ne izpolnjuje katere od obveznosti iz te direktive. Solidarna odgovornost ne bi smela veljati, če bodisi ponudnik storitev bodisi pravni zastopnik stori ali opusti dejanje in ta storitev ali opustitev pomeni kaznivo dejanje na podlagi prava države članice, ki naloži sankcijo. V nobenem primeru ne bi smela biti s sankcijami določena stalna ali začasna prepoved opravljanja storitev. Države članice bi morale usklajevati svoje izvršilne ukrepe, kadar ponudnik storitev ponuja storitve v več državah članicah. Osrednji organi bi se morali usklajevati za zagotovitev skladnega in sorazmernega pristopa [...]. Komisija bi po potrebi lahko olajšala tako usklajevanje, vendar mora biti obveščena o primerih kršitve. S to direktivo se ne urejajo pogodbeni dogovori za prenos ali preložitvev finančnih posledic naloženih sankcij med ponudniki storitev in pravnimi zastopniki.**

- (20a) **Pristojni organi bi morali pri določanju tega, kaj je v posameznem primeru ustrezna in sorazmerna sankcija, upoštevati tudi finančno zmogljivost ponudnika storitev.**
- (21) Ta direktiva ne posega v preiskovalna pooblastila organov v civilnih ali upravnih postopkih, niti kadar se lahko v takih postopkih izreče sankcija.
- (22) Za zagotovitev dosledne uporabe Direktive bi bilo treba vzpostaviti dodatne mehanizme za usklajevanje med državami članicami. Države članice bi morale v ta namen imenovati osrednji organ, ki lahko osrednjim organom v drugih državah članicah zagotovi informacije in pomoč pri uporabi Direktive, zlasti glede izvršilnih ukrepov na podlagi te direktive. Ta mehanizem usklajevanja bi moral zagotoviti, da so zadevne države članice obveščene o nameri države članice, da izvede izvršilni ukrep. Poleg tega bi morale države članice zagotoviti, da si lahko osrednji organi v navedenih okoliščinah **izmenjajo vse zadevne informacije** in si medsebojno pomagajo ter sodelujejo, kadar je to ustrezno. Sodelovanje med osrednjimi organi v primeru izvršilnih ukrepov lahko vključuje usklajevanje izvršilnih ukrepov med pristojnimi organi v različnih državah članicah. **Namen sodelovanja bi moralo biti izogibanje pozitivnim ali negativnim navzkrižjem pristojnosti.** Osrednji organi [...] **bi morali** v usklajevanje izvršilnih ukrepov po potrebi vključiti tudi Komisijo. **Obveznost teh organov, da sodelujejo,** [...] ne vpliva na pravico posamezne države članice, da ponudnikom storitev, ki ne izpolnjujejo svojih obveznosti na podlagi Direktive, naloži sankcije. Določitev osrednjih organov in objava informacij o njih bosta ponudnikom storitev omogočila, da bodo lažje sporočili imenovanje in kontaktne podatke svojega pravnega zastopnika državi članici, v kateri njihov pravni zastopnik prebiva ali je ustanovljen.

- (23) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja te direktive, tj. odprave ovir za svobodno opravljanje storitev v okviru zbiranja dokazov v kazenskih postopkih, temveč se ta cilj zaradi brezmejne narave takih storitev lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (24) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal (...) ¹¹.
- (25) Komisija bi morala opraviti oceno te direktive, ki bi morala temeljiti na petih merilih uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti, skladnosti in dodane vrednosti EU ter zagotavljati podlago za ocene učinka morebitnih nadaljnjih ukrepov. Ocena bi morala biti dokončana pet let po začetku uporabe, da se omogoči zbiranje zadostnih podatkov o njenem praktičnem izvajanju. Informacije bi bilo treba redno zbirati, da bi se uporabile pri oceni te direktive –

¹⁰ [Uredba \(ES\) št. 45/2001](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

¹¹ UL C , , str. .

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa pravila o pravnem zastopanju nekaterih ponudnikov storitev v Uniji za prejemanje, izpolnjevanje in izvrševanje odločb in nalogov, ki jih pristojni organi držav članic izdajo za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih.
2. Države članice ponudnikom storitev, zajetim s to direktivo, za namene iz odstavka 1 [...] ne naložijo dodatnih obveznosti poleg tistih, ki izhajajo iz te direktive.
3. Ta direktiva ne vpliva na pooblastila nacionalnih organov v skladu z zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo, da se za namene iz [...] odstavka 1 obrnejo **neposredno** na ponudnike storitev s poslovno enoto na njihovem ozemlju.
4. Ta direktiva se uporablja za ponudnike storitev, ki so opredeljeni v členu 2(2) in ponujajo svoje storitve v Uniji. Ne uporablja se, kadar imajo navedeni ponudniki storitev poslovno enoto na ozemlju ene same države članice in storitve ponujajo izključno na ozemlju navedene države članice.

Člen 2
Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „pravni zastopnik“ pomeni pravno ali fizično osebo, ki jo ponudnik storitev pisno imenuje za namene člena 1(1) ter člena 3(1), (2) in (3);
- (2) „ponudnik storitev“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki zagotavlja eno ali več naslednjih kategorij storitev, **z izjemo finančnih storitev iz člena 2(2)(b) Direktive 2006/123/ES:**
 - (a) elektronske komunikacijske storitve, kot so opredeljene v členu 2(4) [...] Direktive (EU) **2018/1972** o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah¹² [...];
 - (b) **storitve dodeljevanja internetnih domenskih imen in števil IP, kot so ponudniki naslovov IP, registri domenskih imen, regulatorji domenskih imen ter s tem povezane zasebne in posredniške storitve;**
 - (c) **druge** storitve informacijske družbe, kakor so opredeljene v točki (b) člena 1(1) Direktive (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta¹³, **ki omogočajo:**
 - **medsebojno komunikacijo med uporabniki teh storitev ali**
 - **obdelavo ali hrambo podatkov v imenu uporabnikov, za katere se opravlja storitev [...];**

¹² **Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L 321, 17.12.2018, str. 36).**

¹³ [Direktiva \(EU\) 2015/1535](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L 241, 17.9.2015, str. 1).

- (d) [...]
- (3) „ponujanje storitev v državi članici“ pomeni:
- (a) omogočanje pravnim ali fizičnim osebam v državi članici, da uporabijo storitve iz točke (2), in
 - (b) obstoj pomembne povezave z državo članico iz točke (a) **na podlagi posebnih vsebinskih meril**;
- (4) „poslovna enota“ **ali „vzpostavljanje poslovne enote“** pomeni [...] dejansko izvajanje gospodarske dejavnosti za nedoločen čas prek stalne infrastrukture, od koder se dejavnost opravljanja storitev izvaja [...] ali od koder se dejavnost upravlja;
- (5) „skupina“ pomeni skupino, kot je opredeljena v členu 3(15) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴.

Člen 3

Pravni zastopnik

1. Države članice, v katerih ima ponudnik storitev, ki ponuja storitve v Uniji, poslovno enoto, zagotovijo, da ta imenuje vsaj enega pravnega zastopnika v Uniji za prejetje, izpolnjevanje in izvrševanje odločb in nalogov, ki jih pristojni organi držav članic izdajo za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih. Pravni zastopnik prebiva ali je ustanovljen v eni od držav članic, kjer ima ponudnik storitev poslovno enoto ali ponuja storitve.

¹⁴ [Direktiva \(EU\) 2015/849](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

2. Če ponudnik storitev nima poslovne enote v Uniji, države članice zagotovijo, da tak ponudnik storitev, ki ponuja storitve na njihovem ozemlju, imenuje vsaj enega pravnega zastopnika v Uniji za prejetanje, izpolnjevanje in izvrševanje odločb in nalogov, ki jih pristojni organi držav članic izdajo za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih. Pravni zastopnik prebiva ali je ustanovljen v eni od držav članic, kjer ponudnik storitev ponuja storitve.
3. Kar zadeva prejetanje, izpolnjevanje in izvrševanje odločb in nalogov, ki jih pristojni organi držav članic izdajo na podlagi pravnih instrumentov Unije, ki [...] **spadajo** na področje uporabe poglavja 4 naslova V Pogodbe o delovanju Evropske unije za zbiranje dokazov v kazenskih zadevah, države članice, ki sodelujejo v navedenih pravnih instrumentih, zagotovijo, da ponudniki storitev, ki ponujajo storitve na njihovem ozemlju, imenujejo vsaj enega pravnega zastopnika v eni od njih. Pravni zastopnik prebiva ali je ustanovljen v eni od držav članic, kjer ponudnik storitev ponuja storitve.
4. Ponudniki storitev **lahko** [...] imenujejo dodatne pravne zastopnike [...] v drugih državah članicah [...], v katerih imajo ponudniki storitev **poslovno enoto ali** ponujajo svoje storitve. Ponudniki storitev [...] lahko skupaj imenujejo enega pravnega zastopnika.
5. Države članice zagotovijo, da so odločbe in nalogi, ki jih [...] pristojni organi izdajo za zbiranje dokazov v kazenskih postopkih, naslovljene na pravnega zastopnika, ki ga je ponudnik storitev imenoval za ta namen. Navedeni **pravni** zastopnik je pooblaščen za prejetanje [...] **in** izpolnjevanje [...] navedenih odločb in nalogov v imenu zadevnega ponudnika storitev, **in je lahko predmet izvršilnih ukrepov**.

6. Države članice zagotovijo, da ponudniki storitev, ki imajo poslovno enoto ali ponujajo storitve na njihovem ozemlju, svojemu pravnemu zastopniku podelijo potrebna pooblastila in zagotovijo potrebne vire za izpolnjevanje [...] odločb in nalogov, **prejetih s strani katere koli države članice.**
- 7.¹⁵ [...] Države članice, [...] **v katerih** pravni zastopniki prebivajo ali **so** ustanovljeni, [...] preverijo, **da so zadevni pravni zastopniki od ponudnikov storitev prejeli potrebna pooblastila in vire za izpolnjevanje odločb in nalogov, prejetih s strani katere koli države članice, in da** [...] sodelujejo s pristojnimi organi pri prejemanju teh odločb in nalogov, v skladu z veljavnim pravnim okvirom.
8. Države članice zagotovijo, da se lahko **tako** imenovani pravni zastopnik **kot ponudnik storitev šteje za solidarno** odgovornega za neizpolnitev obveznosti, ki izhajajo iz veljavnega pravnega okvira, pri prejemanju odločb in nalogov, [...] **z učinkom, da sta lahko tako pravni zastopnik kot ponudnik storitev sankcionirana, če kateri koli od njiju ne izpolnjuje obveznosti.** Zlasti **nobena stran** neizpolnjevanja navedenih obveznosti ne more upravičiti z dejstvom, da ne obstajajo ustrezni notranji postopki med ponudnikom storitev in pravnimi zastopniki. **Solidarna odgovornost ne velja, če bodisi ponudnik storitev bodisi pravni zastopnik stori ali opusti dejanje in ta storitev ali opustitev pomeni kaznivo dejanje v državi članici, ki izvaja sankcijo.**
9. Države članice zagotovijo, da se obveznost imenovanja pravnega zastopnika [...] **izpolni v [6 mesecih** od datuma prenosa v nacionalno zakonodajo, določenega v členu 7] za ponudnike storitev, ki na ta datum ponujajo storitve v Uniji, ali od trenutka, ko začnejo ponudniki storitev ponujati storitve v Uniji, za tiste ponudnike storitev, ki bodo storitve začeli ponujati po [...] **tem datumu.**

¹⁵ Odstavka 6 in 7 tega člena sta glede na predlog Komisije zamenjana.

Člen 4

Uradna obvestila in jeziki

1. Države članice zagotovijo, da vsak ponudnik storitev, ki ima poslovno enoto ali ponuja storitve na njihovem ozemlju, ob imenovanju svojega pravnega zastopnika v skladu s členom 3(1), (2), [...] (3) **in (4)**, pisno obvesti osrednji organ države članice, v kateri njegov pravni zastopnik prebiva ali je ustanovljen, o imenovanju in kontaktnih podatkih svojega pravnega zastopnika in vseh povezanih spremembah.
2. V obvestilu so določeni uradni jeziki Unije, kot so navedeni v Uredbi 1/58 in v katerih se je mogoče obrniti na pravnega zastopnika. Ti vključujejo [...] enega **ali več** uradnih jezikov **v skladu z nacionalnim pravom države članice**, v kateri pravni zastopnik prebiva ali je ustanovljen.
3. Kadar ponudnik storitev imenuje več zastopnikov, so v obvestilu opredeljeni uradni jeziki Unije ali držav članic, ki jih pokriva vsak od njih [...] **in** kateri koli drugi razmisleki za določitev ustreznega pravnega zastopnika, na katerega se je treba obrniti. [...] **Pristojni organi lahko v posameznih primerih odstopajo od teh razmislekov; kjer je potrebno, države članice v takih primerih zagotovijo, da mora naslovljeni pravni zastopnik izpolnjevati navedene odločbe in naloge.**
4. [...] Države članice zagotovijo, da [...] se informacije, ki so jim sporočene v skladu s tem členom, javno objavijo [...] na posebni **spletni strani [...] Evropske pravosodne mreže v kazenskih zadevah. Države članice zagotovijo, da se te informacije redno posodablajo. Te informacije se lahko naprej razširjajo, da bi se olajšal dostop za pristojne organe.**

Člen 5

Sankcije

1. Države članice določijo pravila o sankcijah za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi **členov 3 in 4** [...], in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Predpisane sankcije so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
2. Države članice Komisijo obvestijo o navedenih pravilih in ukrepih do datuma iz člena 7 ter jo nemudoma obvestijo o morebitnih poznejših spremembah, ki vplivajo nanje. Države članice Komisijo vsako leto obvestijo tudi o ponudnikih storitev, ki ne izpolnjujejo obveznosti, in ustreznih izvršilnih ukrepih, sprejetih zoper njih.

Člen 6

[...] Osrednji organi

1. Države članice **v skladu s svojimi pravnimi sistemi** imenujejo **enega ali več** [...] osrednjih **organov**, [...] da zagotovijo dosledno in sorazmerno uporabo te direktive.
2. Države članice obvestijo Komisijo o svojem imenovanem osrednjem organu ali osrednjih organih iz odstavka 1. Komisija pošlje seznam imenovanih osrednjih organov državam članicam. Komisija seznam imenovanih osrednjih organov tudi javno objavi, da bi ponudniku storitev olajšala obveščanje držav članic o tem, kje njegov pravni zastopnik prebiva ali je ustanovljen.
3. Države članice zagotovijo, da se **njihovi osrednji organi** [...] **usklajujejo in sodelujejo drug z drugim in po potrebi s Komisijo ter si medsebojno zagotovijo** [...] vse ustrezne informacije in pomoč **za namene** [...] dosledne in sorazmerne **uporabe** te direktive. **Usklajevanje, sodelovanje ter zagotavljanje informacij in** [...] pomoči zajema zlasti izvršilne ukrepe.

4. [...]

Člen 7

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, v [...] **18** mesecih po začetku veljavnosti. O tem nemudoma obvestijo Komisijo.
2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
3. Države članice sporočijo Komisiji besedilo določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 8

Ocena

Komisija najpozneje do [*pet let od datuma začetka uporabe te direktive*] opravi oceno Direktive ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive, ki vključuje oceno potrebe po razširitvi njenega področja uporabe. Kadar je to ustrezno, je poročilu priložen predlog za spremembo te direktive. Ocena se izvede v skladu s smernicami Komisije za boljše pravno urejanje. Države članice Komisiji predložijo potrebne informacije za pripravo navedenega poročila.

Člen 9
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 10
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice [...].

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik
